

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 237 din 11.03.2020

Dosar nr.: 572/2019

Petiția nr.: 4592/06.08.2019

Petent:

Reclamat: Casa Județeană de Pensii Dâmbovița

Obiect: nerespectarea prevederilor legale privind refuzul recalculării pensiei

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau petentului

1..

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Casa Județeană de Pensii Dâmbovița cu sediul în Târgoviște, str. Tudor Vladimi-rescu, nr. 1A, Județul Dâmbovița reprezentată legal de către director executiv Pantilin Dorel.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul se consideră discriminat întrucât partea reclamată refuză recalcularea pensiei sale. Petentul mai arată că există persoane care au lucrat în condiții similare și beneficiază de recalcularea pensiei.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, fiind invocată din oficiu excepția de necompetență.

6. Părțile au fost citate pentru data de 17.09.2019, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Părțile au fost absente.

7. Punctul de vedere formulat de către partea reclamată a fost comunicat petentului.

8. Petentul a formulat concluzii scrise.

9. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Petentul arată că partea reclamată refuză recalcularea pensiei sale, potrivit prevederilor Legii nr. 263/2010, completată de Legea nr. 221/2018, deși zeci de persoane care lucrează în condiții similare au beneficiat de recalcularea pensiei.

11. Petentul arată că și-a desfășurat întreaga activitate profesională în condiții speciale, așa cum sunt definite de către Legea nr. 263/2010 precum și de Legea nr. 226/2010, aflată în vigoare la momentul pensionării petentului.

12. În decizia de pensionare din data de 19.07.2007, revizuită în anul 2008 s-a strecurat o eroare, în sensul că este avută în vedere reducerea vârstei de pensionare iar stagiul de cotizare este calculat pentru grupa I de muncă. Toți colegii petentului, care s-au pensionat în perioada 2007-2008 au trecut stagiul de cotizare la condiții speciale și nu la grupa I de muncă.

13. Prin concluziile scrise formulate, petentul solicită respingerea excepției de necompetență și arată faptul că partea reclamată a soluționat în mod favorabil notificarea din data de 05.08.2019, au revizuit decizia de pensionare inițiată și au aplicat prevederile Legii nr. 263/2010, cererea fiind rămasă fără obiect.

Susținerile părții reclamate

14. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată că tribunalele soluționează în primă instanță litigiile privind deciziile de pensionare motiv pentru care solicită admiterea excepției invocată din oficiu.

15. Pe fondul cauzei arată că petentul a fost înscris la pensie prin Decizia nr. 263.262/19.07.2007, decizie care nu a fost contestată de către petent.

16. Ulterior, la data de 05.08.2019, petentul solicită recalcularea drepturilor salariale depunând în original adeverința emisă de către S.C. COS Târgoviște S.A. la data de 30.07.2019 privind încadrarea în condiții superioare de muncă.

17. Având în vedere cererea și documentele anexate, partea reclamată a procedat la recalcularea pensiei iar prin decizia din data de 04.09.2019 drepturile de pensie ale petentului au fost revizuite.

V. Motivele de fapt și de drept

18. În fapt, Colegiul director urmează a se pronunța asupra aspectelor sesizate respectiv asupra refuzului părții reclamate de a proceda la recalcularea pensiei petentului, alte persoane aflate în situații similare beneficiind de recalcularea pensiei.

19. În drept, luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

20. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director urmează a proceda la respingerea petiției și de a proceda la analiza fondului.

21. Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

22. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

23. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și

completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

24. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

25. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în **situații comparabile** dar care sunt tratate în **mod diferit** datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

36. În cuprinsul petiției petentul indică faptul că există zeci de persoane care au lucrat în condiții similare și care au beneficiat de recalcularea pensiei de către partea reclamată. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, petiția astfel cum a fost formulată și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentului, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

37. Din analiza obiectului petiției, raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, neexistând un criteriu de discriminare, nefiind încălcat principiul nediscriminării. **Lipsa unui element constitutiv al faptei de discriminare duce în mod direct la inexistența acestei fapte.** Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de către petent, nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de

discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării (lipsa criteriului), astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;

3. Se va răspunde părților, în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 11.03.2020 au fost: DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 26.03.2020

Redactată și motivată: T.S./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G.

137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.